

„Amikor felhövel borítom be a földet, és feltűnik a szivárvány a felhőn...”

Egy gyermekkori emlék jut eszembe: hirtelen nyári zápor lepett meg bennünket, udvaron játszó gyerekeket. Mire a fészerhez futottunk - menedéket keresve - bőrig áztunk. Kezdetben hatalmas esőcseppek verték fel a poros udvart, míg aztán özönvízként szakadt az eső, patakokban folyt mindenfelé a víz. Vacogva és félve vártuk, mikor lesz vége az égi háborúnak. Ugyanolyan hirtelen, mint a vihar jött, tört át a felhők között a nap, s ámulatunkra gyönyörű szivárvány jelent meg a napos, esős égbolton.

Ezt az egyébként ritka égi jelet az elmúlt három hónapban többször is láthattam. Szinte úton-útfélen „belebotlottam”. Akkor is, mikor sehol semmi vihar, sőt, esőfelhők sem voltak az égen. Annál inkább a szívemben, lelkemben.

Az özönvíz történetéről (és a szivárványról) a Szentírás elején olvashatunk. Isten megteremtette a világot, benne az embert, szeretetének befogadóját és visszhangját. A Teremtő és teremtmény közötti kapcsolat azonban megsérül, mert az ember vétkezik Isten ellen, embertársa ellen és önmaga ellen. Jóllehet Ádámnak és Évának el kell hagynia a Paradicsomot, ám Isten mégsem hagyja sorsára teremtményét. Keresi, megszólítja, számon kéri, megkönyörül rajta. Édeskeserű, hogy ha kezünkben tartjuk a Bibliát, egy ugyanazon oldalon ismét arról olvasunk, hogyan teszi tönkre Káin Isten kegyelmét. Majd lapozunk egyet, s ott már arról olvasunk, hogy az erőszakosság elterjed a földön. Nem csoda, hogy „amikor látta az Úr, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelen csak gonosz, megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megsomorodott szívében. Azért ezt mondta az Úr: eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem, ... özönvizet fogok hozni a földre, hogy elpusztítson minden élőlényt az ég alatt. ... De Noé kegyelmet talált az Úr előtt.” I. Mózes 6, 5-8+17.

Az özönvíz mindent elpusztított. Egyedül Noé és a bárkában lévők menekültek meg. Új kezdet. Új kezdet? Vagy inkább folytatás? Vajon megváltozott-e az ember? Vajon felhagyott-e azzal, hogy tönkretegye Istennel való kapcsolatát; embertársához fűződő kapcsolatát? Vajon felhagyott-e az ember azzal, hogy tönkretegye önmagát?

Mennyi embertelenség, fájdalom, igazságtalanság terjedt el azóta is ezen a földön, melynek nem csupán nézői vagyunk, hanem elszenvedői s egyben okozói is.

A panasz zsoltárokban megtaláljuk a kiszolgáltatott ember sóhaját: „Emelkedj fel, földnek bírója, fizess meg a gőgösöknek tetteikért! Akik azt gondolják, nem látja az Úr, nem veszi észre Jákób Istene.” Zsoltár

94, 2+7.

Az Istenben hívó, hozzá hűséges ember is bizony átél „özönvíz korszakokat”. Hirtelen összecsapnak a hullámok a fejünk felett, elveszítjük a talajt a lábunk alól, egyre több baj, nyomorúság szakad ránk, ami ide-oda hányja kicsiny bárka-életünket. Vajon meddig még? Mennyi mindent kell elveszítenünk, elengednünk, elviselnünk – hitünkre csonkítva. „Körülvettek a halál kötelei, pusztító áradat rettent engem. A sír kötelei fonódtak rám, a halál csapdái meredtek rám. Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam” Zsoltár 18, 5-6

És mi volt rá a válasz? Egy csomó szivárvány, lépten-nyomon! Ez Isten válasza a mindenkori ember számára. Feltétel nélküli szeretetének – könyörületének jele: nem pusztítalak el. Akkor sem, ha megérdemelnéd és akkor sem, ha úgy érzed: elhagytalak, elfelejtettelek. „Amikor felhövel borítom be a földet, és feltűnik a szivárvány a felhőn, akkor visszaemlékezem a szövetségemre, melyet veletek kötöttem és nem válik többé a víz özönvízzé minden élőlény pusztulására.” I. Mózes 9, 14-15.

Temetőből indultam haza, miután egy kedves ismerőstől búcsúztunk, szemem a földet, az utat kutatta. Megálltam a templom különös furcsa gúla tornya tövében. Fel kellett nézzek. Oda, ahová a templom tornya is csalogatta a tekintetem: a felhőkön egy halvány szivárvány mosolygott rám.

Hieble Erika

Gyermek-istentiszteletek Zürichben

"A bölcs tanítás az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére" (Példabeszédek 13.14).

Gyakran előfordul, hogy miután a szülők elhozzák a gyerekeket az istentiszteletre és kivonulnak, hogy részt vegyenek a saját alkalmukon, akkor bizony fellélegeznek. Végre egy kis nyugalom, oda tudok figyelni az igehirdetésre anélkül, hogy csitítanom kellene, hogy valamit magyaráznom kellene gyermekeimnek, vagy pedig rászólni, hogy ne rugdossa az előtte lévő széket. Előfordul, hogy ilyen gondolataink vannak. Bevallom, hogy én is így vagyok vele. Nagyon szeretem a gyerekeimet és a testvéreink gyerekeit, de nyugodtabban tudok odafigyelni az igehirdetésre, ha a gyerekek már kimentek.

De ez nem baj. Nekik mások az igényeik, így nekik másfajta alkalomra van szükségük, ami kissé kötetlenebb, és ami az ő nyelvükön szólítja meg őket. Nos, ez lenne a gyermek-istentisztelet.

Ez az a hely, ahol a gyerekekkel Istenről beszélhetünk, ahol ők szabadon feltehetik a kérdéseiket, ahol mindenféle meszterkedés nélkül szabadon megoszthatják az érzéseiket és gondolataikat.

15 éves korom óta rendszeresen tartok vasárnaponként gyermekalkalmakat. Számomra ez több, mint egy gyerekekkel eltöltött óra. Egyrészt nagy felelősség, mert az istenképüket formálom, másrészt nagy kihívás is, mert nem könnyű az alkalmat mindvégig kézben tartani. A gyerekek eltérő életkorúak: egészen kicsiktől 14 éves korig.

Sokszor hosszú ideig tart mind a bibliai, mind a kreatív részre való felkészülés. Időben el kell kezdeni, hogy Isten formálja ki a gondolatainkat, a kérdéseinket, és ami szintén fontos, az az imádkozás a gyerekekért. Mi értelme van az erőlködésünknek, ha Istent nem hívjuk meg a munkálkodásunkhoz?

Számomra azért is különleges ez az alkalom, mert a gyerekeket közelebb hozhatom Istenhez.

A gyermek-istentisztelet nagyszerű lehetőség arra, hogy a fogalmak valódi jelentéseire rávilágítsunk és a figyelmüket Isten irányába fordítsuk. Fontos, hogy a gyerekek tudják, hogy Isten mit gondol a barátságáról, a szeretetről, a veszedekekről, az örömről, a türelemről, bátorságról.

Szeretek váratlan kérdéseket feltenni, hogy személyessé tegyem a témát. *Te mit tettél volna a helyében? Szerinted ez helyes volt? Szerinted milyen a jó barát?*

Az Istennel való mindennapi, személyes kapcsolatról való beszélgetés szintén fontos a gyerekek számára, hiszen ez a hit alapja. Hogyan imádkozhatunk Istenhez? Mikor? Felszabadítani őket arra, hogy Istenhez bármikor mehetnek, Ő nincs korlátok közé szorítva, hiszen Ő mindenható. Nem csak este lefekvéskor, hanem egész nap várja, hogy szólj hozzá, hiszen Ő a te szerető Istened!

Ugyanúgy fontos, hogy a Biblia két könyvből áll, és azt is meg szoktam tőlük kérdezni, hogy miért olyan fontos nekünk az Újszövetség. Jézus betöltötte az addig meglévő isteni törvényt és újat is adott nekünk az "Új" szövetségben. Sokszor beszélünk bibliai történetekről, a szeretetről, Jézusról, témákat kiragadunk és ez mind rendben is van, de én szeretem ismételtetni, hogy mindezeknek összességében mi a lényege.

Emlékezetemben élénken él a májusi alkalom, ahmikor a gyermekek létszáma 20 fölött volt és én bevittem egy Gyermekbibliát (vigyázat, nem mindegyik gyerekbarát!)

A témánk a mennybemenetel volt és a Lélek kiáradása, de úgy éreztem, hogy nem lesz ez így jó: nem igazán fogják megérteni a lényegét, ha nem szólok az előzményekről. Úgy-hogy fogtam a "Könyvet", sorban mutogattam nekik a képeket és beszéltem arról, hogy Jézus ki volt, arról, hogy milyen szeretettel tanította az embereket, a csodákról, a büntelenségéről, a farizeusokról, a tanítványokról, a keresztre feszítéséről és feltámadásáról. Ezek után már jobban meg tudtam értetni velük a Mennybemenetelt és a Lélek kiáradását. Soha ilyen áhítatos csend nem volt az alkalmon, mint ekkor. Körülbelül 45 percet beszéltem erről és csak az éhes és kíváncsi szemeket láttam. Persze Ők is kérdezgettek közben, de mindegyik kérdés hasznos volt és a megértéshez vezetett. Az ilyen alkalmak után érzem, hogy feltöltődök, megelégedett és boldog leszek.

A gyermek-istentisztelet persze nem pótolja a szülőkkel való beszélgetést Istenről. Nekünk személyes felelősségünk van abban, hogy milyen istenképet formálunk ki a gyermekünkben. Fel kell tennünk a kérdést magunknak, hogy mit mutat be a gyermekemnek az életemen keresztül? Látja és hallja a mindennapi életben azt, hogy az Úr az úr az életben? Vagy csak egy vasárnaponként eljáró, Istenről nem beszélő példát mutatok neki? Isten ebben az esetben távol van tőlem? Vagy én vagyok távol Tőle?

Vállalom a felelősséget a gyermekem lelki fejlődéséért? Mert valójában az igazi gyermekistentisztelet tapasztalatom szerint a szülők szívében van. Mi vagyunk legnagyobb hatással a gyermekeinkre.

"Amivel csordultig van a szív, azt szólja a száj." (Lukács 6. 45)

A gyerekek pontosan értik és tudják, hogy mikor hamis egy szülő hozzáállása és mikor igaz. Önmagunkat be tudjuk csapni, de gyermekeink átlátják rajtunk.

Mivel van tele a szívünk? Magunkkal? Az önelégültség érzésével, hogy én jó ember vagyok és ez biztosan elég Istennek? Kirándulási és biciklizési lehetőségekkel? Szórakozással? Mi mással?

Félreértés ne essék: ezek önmagukban jó dolgok, de ha Istentől veszik át a helyet a szívünkben, az már nem helyes. Ezért szükséges nekünk is megvizsgálni önmagunkat.

A gyermekistentisztelet több tehát, mint egy vasárnap délutáni alkalom. A szülők az Isten iránti tiszteletet a szívükben hordozzák, és ezt adják át a gyermekeiknek. Ez az igazi tisztelet, amit mi magunk mutatunk nekik a mindennapokban. Amit vasárnaponként kapnak, az jó, nemes és Istennek tetsző, de hogy a gyerekek szívéig eljusson az üzenet, ahhoz a szülők is kellene. Az Úr adjon nekünk ebben a törekvésünkben tisztánlátást, megértést a gyermekeink felé, szeretetet és örömet a szívünkbe!

„A bölcs tanítás az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére" (Példabeszédek 13,14)

Tarlós Diána

Örömök a házasságban

2019. január 19-én és 20-án ismét megrendezésre kerül a berni magyar nyelvű protestáns gyülekezet szervezésében a nemzetközi Házasság Hete (Marriage Week) program, melyre minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk.

ÖRÖMÖK
A HÁZASSÁGBAN

Házasság hete

A házasság hete programról:

“Közel két évtizede Angliából indult el ez a kezdeményezés, amely a Valentin-nap környékén minden évben egy héttel a házasság és a család fontosságára kívánja irányítani a figyelmet. A házasság hetét – amelyhez hazai és nemzetközi szinten is számos ismert közéleti személyiség csatlakozott kifejezve elköteleződését a házasság, a család ügye iránt – mára 4 kontinens 21 országában ünneplik.”

(www.hazassaghete.hu)

Személyes élmények, gondolatok:

A házassággondozás már gyerekkorom óta egy sokat hallott fogalom volt, hisz szüleim házassággondozói szolgálata révén gyakran folyt róla beszélgetés gyülekezeti, baráti, valamint családi közösségekben is. Akkor még mit sem tudva annak valódi kihívásairól, fiatal fejjel hamar beláttam, a jó házasságra több okból is szükség van. Ez tulajdonképpen társadalmunk alapja, hiszen egy erős szeretetkapcsolatot látó, abban élő gyermek egyrészt egészséges családképpel nő fel, amely személyiségét pozitívan befolyásolja, másrészt felnőtt korára stabil társként szintén egészségesebb kapcsolatot tud majd kialakítani házastársával. Látva, mennyi tönkrement házasság és válás van ma a világban, valamint az ezt átélő gyermekek életére ható következményeit, muszáj nekünk keresztyén embereknek tenni azért, hogy ez megváltozzon. Azért, hogy egészséges és ápolat házasságok legyenek.

A házasságkötés előtt mindez evidensnek látszott. Miután megházasodtam, már koránt sem tűnt ilyen egyszerűnek ez a teória. Sok veszekedés, csiszolódás, és küzdelem közepette beláttam, akarhatok én akármilyen jó házasságot, az én erőm és akaratom ahhoz nagyon kevés. Ahogy az élet más megpróbáltatásait, kihívásait, ezt is Isten elé kell letennem. Azonban nem csak a saját erőből való próbálkozás kudarcra kellene, erre sarkalljon. Nem is csupán az a tény, hogy ezt fogadtam meg házasságkötésemkor. Az életem minden területét, legyen az öröm vagy bánat, kétség vagy siker, reménytelenség vagy győzelem, Vele is meg kell osszam. Így a házasságomban is, melyben feleségemmel szeretet-kapcsolatban

vagyok, úgy Istent is ebbe a szeretet-közösségbe kell, beavasam.

Ez persze nem jelenti, hogy ezen túl problémamentes lesz a házasság. Az Úr nem veszi át teljesen, de segít elhordozni problémáinkat és minket is gyengeségeinkkel együtt. Akkor különösképp, mikor tehetetlenek vagyunk már egy-egy konfliktus vagy nehéz élethelyzet közepette. Mindeközben nevel bennünket, bölcsébbé tesz és megtart. Ehhez azonban nekünk is partnernek kell lennünk. Fontos kell legyen a házasságunk, a házastársunk és az Istennel való kapcsolatunk. Tennünk kell azért, hogy változzunk. Még akkor is, ha a változást magát tulajdonképpen Istennek köszönhetjük.

Nagy megerősítés, bátorítás és megújulás volt számomra Karcsiék idei előadása a konfliktuskezelésről. Többek visszajelzését is tolmácsolva, sokat tanulhattunk a hétvégén nem csak házassági, de családi, baráti kapcsolatok vonatkozásában is.

Így hívok szeretettel minden kedves gyülekezeti tagot, érdeklődőt, hogy jöjjön el a jövő januári alkalomra. Legyen fontos a házasságunk, a házastársunkkal és az Istennel való kapcsolatunk.

Mózes Áron

Előadók: Kovács Károly pszichológus és felesége Kovácsné Ember Katalin mentálhigiénés szakember

A program:

Január 19. szombat

10:00-13:00	Szenvedély és elköteleződés – ezek kioltják egymást, vagy erősítik?
13:00-14:30	Közös ebéd a berni gyülekezeti tagok felajánlásával
14:30-17:00	Öröm az intimitásban és a szexben
20:00-	Romantikus gyertyafényes vacsora az ittigeni Arcadia étteremben (önköltséges, előzetes jelentkezés szükséges)

Január 20. vasárnap

12:00-13:30	Közös ebéd a berni gyülekezeti tagok felajánlásával
13:30-15:30	Öröm a kapcsolódásban, kötődésünk drámája A 3 előadást filmrészletek, házaspári feladatok, játékok teszik izgalmassá és személyessé
16:00-17:30	Istentisztelet, igehirdető: Szedlák Tibor lelkipásztor
17:30-18:30	Szeretetvendégség

A programokon való részvétel ingyenes, az istentisztelet perselyadományát a hétvége szervezésére fordítjuk.

A programokkal párhuzamosan (kivéve a vacsorát) gyermekfelügyeletet biztosítunk.

Jelentkezés a www.protestans.ch/Bern/hazassaghete címen

Jónás Albert

A 2019-es évadzáró konferencia – Előzetes gondolatok

Egy olyan világban, ahol a keresztyén értékrend egyre kevésbé fontos, hiszen a jómódú kényelmes élet elérhető közelségben van, feltehetjük a kérdést, meddig tudunk kitarítani mi keresztyének?

Egy olyan Európában élünk, ahol a templomok lassan kiürülnek, és egyre többet bezárnak, vagy átalakítanak, feltehetjük a kérdést, mi lesz az egyházunkkal?

Egy olyan társadalomban élünk, ahol a közösség nem az egymásra figyelés, a szolgálat, az alázat és a szeretet helye, hanem az önmegvalósítás és az élmények kerülnek első helyre, joggal kérdezhetjük, mi lesz a gyülekezetünkkel?

Olyan közegben élünk, ahol egyre több a válás, s így egyre több család esik szét, ezért félve és halkán kérdezzük meg, mi lesz a mi családunkkal?

Keresztyének egyre jobban elvilágiasodnak, így felmerül a kérdés, mi lesz velem?

Lehetséges, hogy én, a családom, a gyülekezetünk, az egyházunk, a keresztyénség növekedjen, erősödjön? Ha igen, hogyan? Mi kell hozzá? Kellek én is mindehhez?

Ma is igaz Jézus példázata, hogy magától nő az Isten országa, mint a vetés?

Máté szerinti evangéliumban ezt olvassuk a 4. részben: ²⁶„Jézus ezt is mondta: Úgy van az Isten országa, mint amikor az ember magot vet a földbe, ²⁷azután alszik és felkel, éjjel és nappal: a mag sarjad és nő, az ember pedig nem tudja, hogyan. ²⁸Magától terem a föld, először zöld sarjart, azután kalászt, azután érett magot a kalászban. ²⁹Amikor pedig a termés engedi, azonnal nekiereszti a sarlót, mert elérkezett az aratás ideje.”

Ezekre és az ehhez hasonló kérdésekre kereshetjük majd együtt a választ **2019. május 18.-19.** az évadzáró konferenciánkon Männedorfban, ahol együtt, kisebb csoportokban, vagy éppen egyénileg csendesedhetünk majd el, megvizsgálva az Igét, magunkat, gyülekezetünket, s egész életünket. Külön a felnőttek és külön a gyermekek a számukra megfelelő módon.

Veres Péter, a Gávai Református Egyházközség lelkésze

„Leült az Úr lábához” Lk10,39 – Édesanyák csendes-napja

A monoton és fárasztó hétköznapiokból kiszakadva tizenhárom édesanya vonult el a világ elől, hogy az Úr lábához ülve nyugalmat, elcsendesedést és feltöltődést keressen. Erre a feledhetetlen alkalomra 2018. november 9-10-én, az Obwalden kantonbeli St. Niklausenben található Bethánia házban került sor.

A táj mesebeli szépsége és érintetlensége, a magas hegyek látványa valóban elhitette szemlélőjével, hogy mindezt az Isten jó kedvében teremtette, és nincs is olyan messze tőlünk, mint a nagyvárosok zajában.

Dr. Michna Krisztina, a zürichi gyülekezet lelkésze által vezetett programok során nemcsak az Istenhez való közelebb kerülésre, de önmagunk és társaink jobb megértésére is sor kerülhetett.

Könnyebb a nekünk jutott terheket viselni, ha néha azt letehetjük, vagy csak ha tudjuk, hogy nem vagyunk egyedül. Isten irgalma és szeretete a mások felénk való fordulásában és jóságában is megmutatkozik.

Lehet-e annál szebb és nemesebb cél, mint egy édesanya megerősítése - aki vállán viszi a család minden gondjait - vagy a lelki feltöltődés, mely segítségével a későbbiekben a nehézségek megoldása is könnyebben megy?

A két napos együttlét során nem csak a bibliai történetek mélyebb megismerése (bibliodrámá segítségével is), a nő szerepe a családban, vagy az életünket érintő nehézségek és problémák feldolgozása volt a cél, hanem ezáltal önmagunk és környezetünk jobb megértése is.

Valóban megálltunk egy kis időre, „leültünk az Úr lábához”, hallgattuk mit üzen nekünk, és hallgattuk mások nehézségeit is,

mely sokszor feledtette velünk a sajátjainkat. Az élmény felejthetetlen volt, melynek áldásos hatásait férjeink és gyermekeink is érezhetik a későbbiek során.

Hálával és köszönettel tartozunk mindazoknak, akik lehetővé tették, hogy ezen a csendes hétvégén részt vehessünk, hogy átvállalták addig a mindennapi szerepeinket, hogy megértő és szeretetteljes közeget találhattunk, ahol tiszta szívvel vihettük gondjainkat az Úr elé.

Bízunk benne, hogy ezen első alkalmat továbbiak is követhetik még. Reméljük, hogy a mostani rendezvény híre még több édesanyához eljut és ők is csatlakozni szeretnének hozzánk. Mindezen törekvéseink véghezviteléhez kérjük a jó Isten áldását és segítségét.

Tuzok-Sziráczi Imola Kincső

Ismét búcsúznunk kellett

Kótai István

1934. június 5-én született Budapesten, szüleinek Budán volt étterme. Három testvére volt: *Lajos* (Svájcban élt és tavaly halt meg) *Sándor és Mária* (Budapest); mostohatestvére *Erzsébet* Nyugat-Magyarországon él.

Tíz éves korában, a háború idején, rettenetes élményben volt része: az utcájukban végsőkig harcoló katonákat látta meghalni. Ez a trauma élete végéig kísérte.

Szülei étterme a harcok alatt szintén megsérült, de a háború után úgy-ahogy rendbe hozták. Hús nem lévén, a gulyásleves helyett bagulyást főztek.

14 éves volt, amikor édesanyja meghalt, ezután a nagymama vette át a gyermekek nevelését mindaddig, amíg az apja másodszor megnősült, de a mostoha nem igen szerette a gyerekeket.

A háború után az itteni vöröskereszt háborús gyermekeket üdültetett, így ő egy Rorschachi családhoz került. Erre később is szívesen emlékezett.

Budapesten, a Lónyai református gimnáziumban érettségizett, politikai okokból azonban nem tanulhatott tovább az egyetemen. 1952-ben a szülők éttermét államosították - a hét tagú család egyik napról a másikra igen szűkös helyzetbe került.

1954-ben behívták katonának. Az 56-os forradalmat aktívan támogatta, de mindig büszke volt arra, hogy fegyvert nem fogott. A forradalom leverése után Ausztriába menekült. Egy teherautóval a határig, majd egy kisgyerekekkel a nyakában gyalog, télikabát nélkül (ezt fizetségként a sofőrnek adta) lépte át az osztrák határt.

Ausztriában Rockefeller ösztöndíjat kapott és 1965-ben a Grázi Egyetemen gépészmérnökként végzett. Feleségét, Évát is itt ismerte meg és 1965-ben házasságot kötött vele. Még abban az évben asszisztensi állást kapott a zürichi ETH-n.

1967-ben megszületett *Szilvia*, a kis család átköltözött Schaffhausenba, ahol kedvezőbb állást kapott. 1968 nyarán jött *Julika* a világra. 1972-ben Feuerthalenba költöztek egy szép, kertes családi házba.

A 80-as években egyre intenzívebben érdeklődött az erdélyi események iránt, 1989-ben barátaival és ismerőseivel együtt létrehozták a „*Pro Transilvania*” alapítványt. Erdélybe rengeteg segélyszállítványt szervezett és saját maga ügyelt arra, hogy az áru ne kerüljön avatatlan kezekbe. Rengeteg embernek segített, sokukkal tartós baráti kapcsolatot épített ki.

Az 1990-es években elnöke volt a Svájci Magyar Protestáns Gyülekezetek Szövetségének, emellett vállalta az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetemi konferenciáinak szervezését is.

2001-ben és 200-ban nagyapa lett; unokái is szívesen játszottak a nagy kertben. 2011-ben a tulajdonos eladta a házat, így 40 év után ismét Schaffhausenbe kellett költözniük.

Az utóbbi években egészsége megroppant. Először klinikán kezelték, majd egy időszonban ápolták egészen haláláig, 2018. július 31-ig.

Nyugodj békében, Pista!

Bajusz Wunderli Ilona (Ilonka néni)

Ilonka néni volt gyülekezetünk egyik leghűségesebb tagja, aki – amennyiben egészsége ezt megengedte – egyetlen istentiszteletről, bibliaórától sem maradt el. Csak úgy sugárzott belőle a jóság, a hit, amiből bőven jutott mindenkinek, aki a kö-

zelében volt. Keserű sorsa miatt soha nem panaszkodott. Hálával fogadta el Istentől a neki szabott utat, és mindig megtalálta a módját annak, hogy a környezetében élőket is erősítse, bátorítsa, Istenhez közelebb hozza. Bizonyoságtévő életútját megpróbáljuk röviden a következőkben összefoglalni:

Nagypénteken, 1929. március 29-én született Tatán. Már szülei is vallásosok voltak, akik a gyermeket imádkozni megtanították. Testvérei: Piroska (1936) és Livia (1942). Bánhidán új házat építettek, ahová rövidesen be is költöztek. Ugyanakkor épült a református templom is, egyelőre torony nélkül. Egy színdarab betanulásával, majd 11-szeres előadásával sikerült annyi pénzt összegyűjteniük, amiből az anyagot megvásárolhatták, majd a tornyot a gyülekezet tagjai maguk húztak fel. Saját lelkészük nem volt, de *Gyimóthy Géza* lelkész rendszeresen kijárt és megtartotta a gyülekezeti alkalmakat.

Polgári iskoláit Tatán végezte, ahol a háború már jócskán érezte hatását: a tanítást többször fel kellett függeszteni, mert katonák foglalták el az épületet. 1943-ban mégis sikerült a konfirmációt megtartani – az itt kapott áldás (Mt 10,32; Jn 10,27-28) egész életén át végigkísérte. Komáromban kereskedelmi képzést végzett, Budapesten egy iparművésznél tanult festeni, közben kisebb munkákat vállalt, hogy a családot támogatni tudja.

1950-ben ment férjhez *Bajusz Győző* tanítóhoz, aki politikai okok miatt először villanyszerelőként dolgozott, később Tatán taníthatott. Házasságukból három gyermek született: *Győző (1951)*, *Zsuzsa (1952)* és *Csaba (1954)*.

A forradalom kitörésekor úgy döntöttek, hogy külföldre menekülnek. Útközben hol a határőrök, hol vadidegenek segítségével rövid idő alatt Svájcba értek. Pár napos Appenzell-i tartózkodás után Meilenben fogadták fűtött lakással, virággal, de főleg nagy szeretettel a családot. *Dr. Maria Stamm és Anni Wunderli* személyesen gondoskodott arról, hogy semmiben ne legyen hiány. Férje hamarosan munkát is kapott az elektromos műveknél, közben nyelvet tanult, iskolai helyettesítéseket vállalt. Egy orvosi ellenőrzéskor veseelégtelenséget állapítottak meg, amin segíteni sem lehetett már. Férje 35 éves korában meghalt, ő egyedül maradt a három gyerekkel. Az Úr kezét érezték akkor is, amikor az iskola tanárai eldöntötték, hogy a gyerekek nagykorúságáig segítik a családot, így otthon maradhatott velük.

Idővel munkát is vállalt: először a Mettler Optik-nál, majd a Volksbank-nál, ahonnan 1991-ben nyugdíjba ment.

Röviddel ezután férjhez ment a már özvegyen maradt *Walter Wunderli*-hez, akivel 14 esztendőig élt együtt.

Csaba fiát 2003-ban, második férjét pedig 2005-ben temette el, ezután az unokái és dédunokái voltak az öröm forrásai.

Hívó emberként, megbékélve költözött vissza Urához.

Deák Péter

Dr. Segesváry Viktor

1929-ben Miskolcon született és református gimnáziumokban végezte középiskolai tanulmányait, majd Budapesten a jogi karra iratkozott be, ahonnan 1949-ben kizárták. 1953-ban a Budapesti Református Teológiai Akadémián nyert lelkesítő oklevelet.

Az 1956-os Forradalomban való részvétele miatt el kellett hagynia Magyarországot. Svájcban (Genfben) talált új hazára. 1957 őszéig, mint a magyar protestáns menekültek lelkesítője dolgozott Francia-Svájcban. A Genfi Egyetemen doktorált politikai tudományokból, majd református teológiából.

1971 és 1994 között az ENSZ egyes gazdasági fejlesztési programjainak igazgatója volt.

Hat könyve jelent meg az Egyesült Államokban, három Budapesten, kettő Svájcban, egy Erdélyben. A Hollandiai Mikos Kelemen Kör online kiadója kiadta egész életművét huszonkét kötetben. Írásai filozófiai mélységű megfontolásokra alapozódnak. Előadott a Milánói Egyetemen, a Budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen, valamint amerikai és nyugat-európai magyar fórumokon.

Augusztus 21-én szűnt meg a szíve dobogni. Emléke legyen áldott!

Vöröskereszt-kitüntetést kapott a Birsfeldeni Gyülekezet

Örömmel értesültünk, hogy *Schaub Anikó* a Bázeli Magyar nyelvű Protestáns Gyülekezet és az Evangelisch-reformierte Kirchengemeinde Birsfelden tagja, a Nemzetközi Vöröskereszt és a Vörösféldhold Világnapja ünnepségén 2018. május 25-én az „Év Támogatója” (die Unterstützerin des Jahres) elismerő díjat vehette át Székesfehérvárott a Magyar Vöröskereszt Budapest Fővárosi Szervezet javaslatára.

A közel 200 országot tömörítő Vöröskereszt világnapját 1948 óta május 8-án ünneplik az alapító *Jean Henry Dunant* születésnapján. Ezen a napon tüntetik ki azokat a szervezeteket, vagy magánszemélyeket, akik segítik a Vöröskereszt humanitárius tevékenységét. A szervezet 1863-as alapítás óta ma is hét alapelven nyugszik: emberiség, pártatlanság, semlegesség, függetlenség, önkéntesség, egység, egyetemesség.

A Magyar Vöröskereszt 1881-ben alakult, tevékenysége szinte teljesen egybeolvadt a Budapesti Vöröskeresztével.

A Birsfeldeni Gyülekezet több mint 25 éve támogatja a Budapest Fővárosi Vöröskereszt munkáját.

Most *Schaub Anikó* nyilatkozatából idézünk részleteket: „Az idén én is kaptam meghívást a világnapi ünnepségre, ahol 200 külföldi és belföldi küldött jelenlétében átadták az „Év Támogatója” címet, amelyet, mint megbízott vettem át és az összegyűltelek előtt elmondtam, hogy az elsődleges köszönet a Birsfeldeni Gyülekezetet illeti. Férjem-

mel együtt rendszeres és személyes találkozások alkalmával volt lehetőségünk megismerni a Budapesti Szervezetnek azt a munkáját, amelyet 5500 tagja és 1324 önkéntese végez. Úgy tíz évvel ezelőtt a gyülekezet néhány tagja egy utazást szervezett Magyarországra, amelyet összekötöttek a Vöröskereszt meglátogatásával. Ezúttal két intézményt személyesen is felkerestem. Kezdetben a gyülekezet a szegények konyháját támogatta. Idővel és ugyanolyan pénzügyi erőfeszítéssel a hajléktalan menedékházat és az any gyermek otthont is segíti.

Sajnálatos módon a magyarországi politikai változások nem eredményezték az életkörülmények javulását mindenkinek. Az évek során sok lelkes és hozzáértő emberrel találkoztam, akik elkötelezték magukat, hogy hátrányos helyzetű, a társadalom peremére szorult és veszélyeztetett embereknek mentális és fizikai segítséget nyújtsanak. ... A Budapesti Szervezet munkatársai és *Bencsik Ildikó* igazgató köszönik a többéves és rendszeres támogatást és az érdeklődést.”

Szívből gratulálunk személy szerint *Schaub Anikónak* és a Birsfeldeni Gyülekezetnek!

(A németnyelvű teljes beszámoló a Kirchenbote BL 2018. július-augusztusi számában és a Birsfeldeni Gyülekezet honlapján olvasható <http://www.ref-birsfelden.ch/refbirsfelden/infos>)

Meszlényi Ria, Bazel

Gyülekezeteink életéből

Bazel (Meszlényi Ria)

„A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan ti veletek.” (Jel. 22,21)

A nyári szünet utáni első istentiszteleti alkalmunkra **szeptember 2-án** 10:30-kor szokásosan a Katharina kápolnában került sor.

Örömmel üdvözlöttük egymást és nyitott szívvel és lélekkel hallgattuk Isten ígését, melyet Vályi-Nagy Ágnes lelkes hirdetett.

Szeptember 12-én a „Szövetségi Hálaadás, Bűnbánat és Imádság Napján” (Eidg. Dank-, Buss- und Bettag) a Münster Gemeinde-vel közösen 10 órakor német nyelvű istentiszteletünk volt a Székesegyházban, így a magyar nyelvű elmaradt.

A havi két istentiszteletünk október és novemberben a megszokott havi első és harmadik vasárnapján volt, decemberben pedig a harmadik vasárnap helyett Karácsony első napján.

Szeptember 19-én, szerdán este a presbitérium és az aktív segítők az Al Giardino vendéglőbe voltak hivatalosak, ahol egy közös vacsora mellett a gyülekezet jövőjéről, az előttünk álló feladatokról baráti hangulatban beszélgettünk.

Október 20-án a Bázeli Kulturális Magyar Találkozóval közösen emlékeztünk az 1956-os forradalom 62. évfordulójára. A Rosenfeld parkban 17 órakor kezdődött az ünnepség, ahol egy rövid ünnepi műsor keretében a kopjafát Prof. Dr. Szakály Sándor és Piszter Csaba a berni Magyar Nagykövetség külgazdasági attaséja koszorúzott meg.

A bázeli székesegyház Münstersaal történelmi dísztermében 18 órakor folytatódott a megemlékezés. Ünnepi szónokunk Prof. Dr. Szakály Sándor, DSc., történész, egyetemi tanár, a VERITAS Történetkutató Intézet főigazgatója volt.

A zenei műsorban gyülekezetünk tagjai is részt vettek: Bajusz Imre zongoraművész, aki remek játékaival ragadja magával a hallgatóságot, és felléptek a Bajusz fiúk is: Gabriel hegedűn, Daniel zongorán játszott. Dijk Katalin és Búzás Gábor operaénekesek szívhez szólóan adtak elő magyar népdalokat. 1956 emblemikus versét Márai Sándor: Mennyből az angyal címűt Villányi Katalin előadóművész nagyszerűen szavalta. A Szörényi-Bródy: Kárpáthyék lánya ismert zeneszámot Winter-Karsai Gizella pantomim-előadóművésznő meghatóan énekelte és kísérte gitáron. A Himnusz után lezárult a megemlékezés hivatalos része, majd az állófogadáson, a gazdagon megterített asztalok mellett sokáig együtt maradtunk és beszélgettünk.

A Reformáció emléknapja tiszteletére **november 4-én** úrvacsorás ünnepi istentiszteletet tartottunk és egyben Halottak napja alkalmából szeretteink emlékére gyertyát is gyújtottunk.

December 25-én, kedden Karácsonykor szintén ünnepi úrvacsorás istentiszteletet tartunk, utána pedig szeretetvendégséget.

Az istentiszteleteket egyre többen látogatják, általában harmincan, de többször negyvenen is összejövünk, olyankor a Katharina kápolna szűkösnek bizonyul. Istennek legyen hála ezért! Köszönjük szépen Vályi-Nagy Ágnes lelkipásztornak nemcsak a lelki táplálékot, az igehirdetéseket, hanem közösségépítő munkáját is!

A kántori szolgálatért és a minden alkalommal igényesen összeállított zenei műsorért Dr. Dudás Levente elnökünknek tartozunk köszönettel.

Istentisztelet után ebben a félévben négy alkalommal kávéztunk a Hofstube termében. Ezek az együttlétek,

beszélgetések közösségformálóak és összetartó erejűek, hisz jobban megismerhetjük egymást. *Meszlényi Riának és Róbertnek* köszönjük a szeretetvendégség elkészítését. A többi alkalommal a Münster gyülekezettel együtt kávéztunk, akik mindig szeretettel fogadtak bennünket.

Vályi-Nagy Ágnes lelkész csütörtökönként 16 órai kezdettel a Florastr. 12. szám alatti teremben hét alkalommal tartott **bibliaórát**. Már régóta gondolkoztunk azon gyülekezetünkben, hogyan tudnánk létrehozni egy bibliaórai közösséget mindazoknak, akik csak azért nem járnak, mert délután négy órakor még dolgoznak.

Merk Tünde és Debreczeni István felajánlották, hogy havonta egyszer, csütörtökönként, 20 órai kezdettel találkozhatunk náluk a németországi Schwörstadtban. Kísérleti jelleggel háromszor jöttünk össze: október 18-án, november 15-én és december 13-án. Nagyon köszönjük nekik a melegsívű felajánlást! Ezeket az alkalmakat jövőre is szeretnénk folytatni, méghozzá Bazelben, szintén családkonál. Már néhányan fel is kínálták otthonukat egy-egy bibliaóra megtartására. Ahogyan Vályi-Nagy Ágnes hirdető levelében fogalmazott: „A bibliaórák szabad és baráti légköre segíthet minket, hogy közösen gondolkodva, egymást meghallgatva új utakat, lehetőségeket lássunk meg, s felfedezzük, milyen jó dolog egymásnak támaszt, biztatást adni. Egy-egy bibliai rész vagy téma megbeszélése után alkalmunk nyílik arra is, hogy egymással kötetlenül beszélgessünk, s feltöltődve induljunk hazafelé.” Reméljük, az elültetett mag kicsírázik, felnövekszik, és bő termést hoz!

A németországi **Freiburg im Breisgau-ban** lévő magyar testvérgyülekezetünknek ez év szeptemberétől állandó lelkipásztora van *Ráksi Lajos* református lelkész

személyében. Ezzel lezárult az a többéves szolgálat, amelyet a bázeli lelkészeink végeztek Freiburgban. A Németországi Magyar-ajkú Protestáns Gyülekezetek Szövetsége és a Körösi Csoma Sándor Program támogatásával megalakultak a **Badeni Magyar Protestáns Gyülekezetek** (www.badeniprotestans.de), amely három baden-württembergi város (Mannheim, Karlsruhe, Freiburg) magyarságát fogja össze.

A Freiburgi Magyarok Baráti Köre hagyományosan Umkirchben szabadtéri Szent István ünnepséget szervezett, amelyre az idén **szeptember 9-én**, szombaton került sor, és amelyen Bazelből többen is részt vettünk. Az ünnepség úrvacsorás ökumenikus istentisztelettel kezdődött, ahol *Ráksi Lajos* református lelkész

mutatkozott be és hirdette Isten igéjét. Isten áldása legyen az új gyülekezeteken és lelkipásztorukon!

November 2-án, pénteken 15 órától a németországi **Johannesgemeinde-Rheinfelden** gyülekezetben magyar-német találkozóhoz vettünk részt, amelyre az ott élő magyarok lelki gondozójától, **László Tünde** református lelkésztől mi is szíves meghívást kaptunk. Gyülekezetünkben Vályi-Nagy Ágnes lelkészasszony és még néhányan örömmel mentünk el, ahol nemcsak érdekes testvéreinkkel, hanem **Tar Zoltán** lelkipásztorukkal és **Ivo Bäder-Butschle** a Johannesgemeinde, Evangelische Kirchengemeinde Rheinfelden lelkészével is megismerkedhettünk. A délután folyamán kávéval, süteménnyel, este pedig bográcásban készült paprikás krumplival kínáltak bennünket. Közben a jelenlevő gyülekezetek bemutatkoztak, beszámoltak gyülekezeti életükről, végül német és magyar egyházi énekeket közösen énekeltünk.

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugodva tudatjuk, hogy gyülekezetünk korábbi lelkésze **Szathmári László** életének 78. évében (1940. március 11 -2018. október 14) Magyarországon, Bodrogkisfaludon **elhunyt**. Szathmári Lászlót az 1980-ban alakult Svájci Magyar nyelvű Gyülekezetek Szövetsége választotta főállású lelkésszé Basel székhellyel, továbbá a Baden és a Schaffhausen gyülekezetek lelki gondozásával is megbízta. Ezen kívül Bázelen, németajkú gyülekezetben is szolgált. Amikor a bázeli egyházat újjászervezték, megvonták a magyar gyülekezet anyagi támogatását és Szathmári László feleségével Magyarországra költözött, ahol haláláig élt.

Isten vigasztaló ereje legyen családjával!

Gyülekezetünk további két tagjától is örökre búcsút kellett vennünk: Szabó-Béke Júlianna, Basel (1936. március 29 – 2018. április 16) és Dr. Székely Gusztáv, Seltisberg (1926. július 10 – 2018. július 6). Emléküket megőrizzük. Nyugodjanak békében!

Szívből gratulálunk, és együtt örülünk **Miklós Renátával** és **Péterrel** első gyermekük születéséhez. **Nóra Zsófia** 2018. november 26-án, hétfőn jött a világra. Isten áldását kérjük életére és sok örömet, boldogságot kívánunk az egész családnak!

„Azoknak, akik Istent szeretik, minden javokra van”
(Róma 8,28)

Istentiszteletek: a hónap első és harmadik vasárnapján 10:30-kor. Minden hónap első vasárnapján szeretettel várjuk a gyerekeket is. Az istentiszteletet együtt kezdjük, majd velük a témához kapcsolódóan külön teremben foglalkoznak gyülekezetünk tagjai.

- **Jan. 6**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes. Istentisztelet után újévi szeretetvendégség
- **Jan. 20**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Feb. 3**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes

- **Feb. 17**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Márc.3**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Márc.17, Flüh**-ben, vasárnap, közös istentisztelet a helyi ökumenikus gyülekezettel: (Buttiweg 28, 4112 Flüh), Vályi-Nagy Ágnes
- **Ápr. 7**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Ápr. 21**, vasárnap 10:30, **Húsvét, úrvacsora**, Vályi-Nagy Ágnes
- **Máj. 5**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Máj. 19**, vasárnap, **Bibelheim Männedorf** istentisztelet az évadzáró konferencián
- **Júni. 2**, vasárnap 10:30, Vályi-Nagy Ágnes
- **Júni. 16**, vasárnap 10:30, úrvacsora, Vályi-Nagy Ágnes

Bibliaórák: minden hónap második és/vagy negyedik szerdáján, 16:00 órakor, a Florastr. 12 sz. alatt, vezeti **Vályi-Nagy Ágnes:**

Jan. 9,23; Feb. 13,27; Márc. 27; Ápr. 10; Máj. 8,22; Júni. 12

Baden (Domahidi Nelli)

A rövid nyári szünet után öröm volt szeptemberben ismét együtt lenni, találkozni a gyülekezeti tagokkal. A gyerekek is nagy

lelkességgel üdvözölték egymást és érdeklődéssel kezdték el az istentisztelettel párhuzamosan folyó gyerekfoglalkozásokat. Gyülekezetünk békés kis családi közösség, gyakran beszélünk egymással, találkozunk az istentiszteletek közötti időszakban is. Tudunk egymásról és a gyerekeink születésnapjainak közös megünnepléséről is mindig gondoskodunk. Most már lelkesen készülünk a karácsonyi műsorra, egy kis szindarab betanulásával. Gyakran feltűnnek újabb és újabb arcok egy-egy istentisztelet erejéig, örülünk mindazoknak, akik beköszöntenek hozzánk.

Mindig öröm számomra, amikor más gyülekezetbe is ellátogathatok és betekintést nyerhetek. Ebben az évben a berni gyülekezeti tagok is igen gyakran láthattak körükben, már-már gyülekezeti tagnak számítok náluk.

Bernben az istentisztelettel párhuzamosan hittant tartunk a nagyobb gyerekeknek, ez általában két alkalmat jelent havonta. Kb. tíz gyerek megfordult már ezeken az alkalmakon. Nagyon köszönöm a gyerekeknek, hogy vasárnap délután, amikor más gyerek pihen vagy szórakozik, ők odaszánják az időt (tudom, hogy ez nem mindig egyszerű), és érdeklődéssel fordulnak Isten dolgai felé. Ebből a csoportból nőtt ki, egy két fős kis csapat, akiknek most külön oktatásban biztosítom a konfirmáció előkészítőt.

Istentiszteletek:

Baden, Parkstrasse - Römerstrasse sarkán található kis templomban

- **Jan. 13,** vasárnap 16:00, Domahidi Nelli
- **Jan. 20,** vasárnap 10.30, ökumenikus istentisztelet
- **Feb. 10,** vasárnap 16:00, Vályi-Nagy Ágnes
- **Márc. 10,** vasárnap 16.00, Domahidi Nelli
- **Ápr. 14,** vasárnap 16.00, istentisztelet úrvacsorával, Domahidi Nelli
- **Máj. 12,** vasárnap 16.00, Domahidi Nelli
- **Júni. 9,** vasárnap 16.00, istentisztelet úrvacsorával, Domahidi Nelli

Az istentiszteletekkel párhuzamosan gyermekfoglalkozást tartunk.

Bern (Jónás Albert)

Ha Ön vasárnap délután, a berni belváros szívében, egy 500 éves templomban fuvolaszót és gyermekek nevetését hallja, akkor rátalált a Berni Magyar nyelvű Protestáns Gyülekezetre. Zeneileg gazdag istentiszteletek gyermekmegőrzéssel és gyermekistentisztelettel, kötetlen együttlét kávéval, süteménnyel határozzák meg a vasárnapi programot.

Hétközben bibliaóra, a házicsoporthoz, vagy a házaskör összejövetele várja gyülekezeti tagjainkat és minden érdeklődőt. Célunk Jézus Krisztus dicsőségét hirdetni szóval és tettel; a hit útján egymásnak támogató, bátorító útitársává lenni; és a mindennapok lehetőségeiben és kihívásaiban, a különban élő magyarok valóságában a Szentírást egymás segítségével életre fordítani.

Önt is nagy szeretettel látjuk!

Istentiszteletek: Antonierhaus, Postgasse 62, Bern

- **Jan. 6,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor
- **Jan. 20,** vasárnap *A Házasság hétvége* keretén belül tartjuk az istentiszteletet 16:00 órakor Ittigenben (Kirchgemeindehaus Ittigen, Schulweg 12, 3063 Ittigen)
- **Jan. 27,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor
- **Feb. 3,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor
- **Feb. 17,** vasárnap 16:00, úrvacsora, Szedlák Tibor
- **Feb. 24,** vasárnap 17:00, Szedlák Tibor
- **Márc. 3,** vasárnap 17:00, Szedlák Tibor
- **Márc. 24,** vasárnap 17:00, Szedlák Tibor
- **Ápr. 19,** nagypéntek 16:00, úrvacsora, Szedlák Tibor
- **Ápr. 21,** vasárnap 16:00, húsvét, úrvacsora, Szedlák Tibor
- **Ápr. 28,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor
- **Máj. 5,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor
- **Máj. 26,** vasárnap 16:00, Szedlák Tibor

- A júniusi istentiszteletek helye és időpontja még nincs véglegesítve, ezekről később tájékoztatjuk testvéreinket.

Hittanórák: A vasárnapi istentisztelettel párhuzamosan zajlik a berni Antonierhaus freskó termében Domahidi Nelli lelkipásztor asszony vezetésével: **Jan.27; Feb. 24; Márc. 24; Ápr. 28; Máj. 26**

Bibliaórák: szerdánként, az Antonierhaus freskótermében, 19:00-kor, Szedlák Tibor vezetésével:

Jan. 9,23; Feb. 13,27; Márc. 13,27; Ápr. 3,24; Máj. 8,22; Júni 12,19

A közbeeső szerdákön házi-csoportot tartunk külön hirdetés szerint. Érdeklődni lehet [Gajdos Imrénél gajdosimre@hotmail.com](mailto:gajdosimre@hotmail.com).

Egyéb rendezvények:

- **Márc. 30-án, szombaton 10.30-12.30-kor évi rendes közgyűlés** az Antonierhaus freskótermében,
- **Ápr. 20 (nagyszombat) húsvéti brunch** (délelőtt), külön hirdetés szerint.

Genf (Teleki Gábor)

- **Úrvacsorás istentiszteletek** minden hónap 4. vasárnapján a St. Léger kápolnában, 11:00 órai kezdettel:
- **Jan. 27; Febr. 24; Márc. 24, Ápr. 28, Máj. 12** (kivételesen, a gyülekezeti ház helyett), **Júni. 23**
- **Istentiszteletek:** minden hónap 2. vasárnapján a német-svájci gyülekezeti ház, 11:00 órai kezdettel: **Jan. 13; Febr. 10; Márc. 10; Ápr. 14, Júni. 9**
- **Márc. 17-én** ökumenikus istentisztelet az 1848-as szabadságharc emlékére a St. Bonifác katolikus templomban, 11:15 órai kezdettel.
- **Bibliaórák** minden hónap első és harmadik szombatján, a német-svájci gyülekezeti házban 16:30 órakor: **Jan. 19; Febr. 2 és 16; Márc. 2 és 16; Ápr. 6, (rendkívüli húsvéti istentisztelet ápr. 20); Máj. 4 és 18; Júni. 1 és 15.**

Címek:

St. Léger kápolna: 20 rue St. Léger;
Német-svájci gyülekezeti ház: rue J. Sénebier 8
St. Bonifác templom: Ave. du Mail 20.

Valamennyi összejövetelen *Kisturi Eszter*, a Károli Gáspár Egyetem hallgatója fog szolgálni

Luzern (Pató Erika)

Az elmúlt időszak istentiszteleti alkalmait továbbra is a Lukás templomban tartottuk. A felújítási munkálatok még folynak, ezért 2019 júliusáig istentiszteleteinket a templomhajóban lesznek. Nagyon örülünk, hogy egy ilyen szép teremben hallhatjuk az igét, de szomorúan látjuk, hogy mennyi az üres padosor, kicsiny gyülekezetünk még jobban eltöprekszik ebben a nagy épületben.

Az első félévet rendhagyó módon zártuk. Júniusban a mändlerfi találkozói miatt nem volt Luzernben istentisztelet, de nagy örömeinkre mégis lehetőségünk volt egy nagyon szép és tartalmas bibliaóra keretén belül találkozni.

Hálás köszönettel tartozunk *Langenegger Emília* testvérünknek, aki felajánlotta, hogy kertjükben kerüljön megrendezésre a bibliaóra, amit pazar szeretetvendégség követet. Köszönjük szépen Emília!

A második évad első istentiszteletére **augusztus 26-án** került sor, amely azért volt különleges, mert körünkben üdvözölhattük gyülekezetünk legfiatalabb tagját *Taraczközi Annát*, aki ez év július 8-án született. A Jóisten áldása és gondviselő ereje kísérje életét!

Isten igéjét ezúttal is *Szedlák Tibor* hirdette. Prédikációinak mindig van olyan üzenete, ami megérinti és elgondolkodtatja az embert. Köszönjük, hogy folyamatosan vállalja az utazással járó nehézségeket és ellát minket lelki táplálékkal.

Szeptemberben *Domahidi Nelli* hirdette az igét. Hálásak vagyunk neki, hogy elvállalta a helyettesítő szolgálatot!

A gyülekezeti énekeket minden alkalommal *Alexandra Sikorskaya* kísérte, aki mindig megörvendeztet minket csodálatos zongorajátékával.

Novemberi istentiszteletünk alkalmával újból közöttünk üdvözölhattük *Szabó Pál* testvérünket, aki augusztusban megbetegedett, de imáink meghallgatásra lettek, s novemberben, tolókcocsiban ugyan, de részt tudott venni istentiszteletünkön.

Isten áldásos gondviselése munkálkodik tovább életén és még sokáig maradjon gyülekezetünk oszlopos tagja!

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el“ (Ézs. 40,31).

Istentiszteletek: Lukás Kirche, Morgartenstrasse 16

- **Jan. 27**, vasárnap 11:30, Szedlák Tibor
- **Feb. 24**, vasárnap 11:30, Szedlák Tibor
- **Márc. 24**, vasárnap 11:30, Szedlák Tibor
- **Ápr. 21**, húsvét vasárnap 11:30, Szedlák Tibor
- **Máj. 26**, vasárnap 11:30, Szedlák Tibor
- **Júni. 23**, vasárnap 11:30, helyettes.

Bibliaórák: Az időpontokat e-mailben közöljük testvéreinkkel.

St. Gallen (Hieble Erika)

Az aratási hálaadás jut eszembe, mikor visszatekintek gyülekezetünk elmúlt fél évére. Az egyik gyümölcs: a konfirmáció. Egy kicsiny diaszpóra gyülekezet életében hatalmas ajándék.

Sahin-Klarer Maja és *Balogh Máté* szinte a szemünk előtt nőttek fel. A felkészítés ideje alatt önállóan dolgozták fel hitünk alapvető kérdéseit, olvasták a Bibliát

és egy-egy intenzív nap alkalmával beszélhettük meg mindazt, ami őket is foglalkoztatta. Nagy izgalommal készültek a gyülekezet presbitériuma előtti vizsgára és a konfirmáció ünnepére is. Hálás vagyok értük és Isten további áldását kérem életükre, családjukra.

A következő gyümölcs: **Július 24-én** megszületett *Simon Bendegúz* – presbiterünk *Fodor Dánielék* második fia. Bizony, micsoda ajándék egy gyermek! Hálás vagyok azért is, hogy mi felnőttek, szülők megoszthatjuk egymás között a gyülekezetben kérdéseinket, tapasztalatainkat, kihívásainkat és örömeinket - a gyermeknevelés terén is!

Augusztus végén *Oláh Edina* ev. lelkész szolgált közöttünk. Ismét új család kereste meg istentiszteletünket. Örömmel fogadtuk őket és kívánjuk az Orosz család minden tagjának, hogy itt Svájcban is megtalálhassák helyüket, lelki otthonukat. Számunkra az ő jelenlétük is „gyümölcs”.

Ebben az évben felnőtt **keresztelésre** is sor került – igaz nem a magyar gyülekezetben, hanem német baráti körben. Viszont a keresztelőkön résztvevők a perselypénzt gyülekezetünk javára adományozták. Köszönjük!

Szeptemberben hosszú szünet után ismét istentiszteletet tartottam. A szeretetvendégségen készülődöttünk az ulmi gyülekezeti kirándulásra, melyre aztán három családdal tudtunk útnak indulni.

Az ulmi magyar gyülekezet meglátogatására **szeptember 23-án** került sor. *Varga Pál* lelképásztorral és több gyülekezeti taggal először az Ulmi Münster közelében találkoztunk. Városnézésre invitáltak bennünket. Mint egy időutazás, jártunk házról-házra a régi városrészben, felelevenítve a középkori életet, történelmet. A gyerekek számára nagy élmény volt megmászni a világ legmagasabb templomtornyát, 768 lépcsőt. A

nagy szél sem tudta bátorságukat venni. Ezek után jöhetett a jól megérdemelt ebéd a Ratskellerben. Onnan délután Diengenheimba utaztunk, ahol közös istentisztelettel és szeretetvendégséggel zártuk a látogatást.

Októberben Eggersrietbe látogattunk el és a katolikus St Anna templomban tartottuk ünnepi istentiszteletünket, megemlékezve az októberi forradalomról, szabadságharcról. Istentiszteletünkön dr. Orbán Zsolt konzul úr is részt vett.

Szeptember végét – október elejét a „De jó, hogy...” témának szenteltük gyülekezetünk Whats App csoportján. Gyűjtöttük a komoly, és komolytalan dolgokat, amiben örömet lelünk. A gondolatot Az élet játéka c. könyv juttatta ismét az eszembe, illetve még inkább az, hogy maga Isten hív arra bennünket: jó hálásnak lenni, jó örülni, együtt örülni - talán éppen a nehézségek, gondok közepette. Megtapasztaltunk, hogy bizony mennyire szükségünk van rá!!!

„De jó, hogy vagyunk egymásnak és van, aki mindig gondol arra, akinek szüksége van rá.”

November 4-én Bernbe látogattam, ahová egy kétnyelvű keresztelőre kértek fel, s ezt akkor már összekötöttük a szintén kétnyelvű istentisztelettel. Jóllehet már régen nem járok „rendszeresen” Bernbe – hiszen annak már több, mint tizenöt éve - mégis ugyanolyan szeretetteljesen fogadtak a „régis ismerősök”, testvérek. Jó volt újra közöttük lenni, velük találkozni. Az istentiszteleten megkeresztelt kislány és családja életére Isten gazdag áldását kérem.

Ezt követő hétvégén ismét autóba ültem és a zürichi anyukák által szervezett **Anyanapra** utaztam. A Sarnersee feletti hegyoldalon fekvő Sankt Nikolausenben töltöttünk 13-an két napot. Mivel a hétvégét Michna Krisztina Ilekész vezette, így résztvevőként élvezhettem a lelki töltekezést, a közös alkalmak áldásait, a kolostor-szobám csendjét, az éneklést, imádkozást, beszélgetést. Hálás vagyok ezért a lehetőségért, hiszen a segítő foglalkozás áldásai mellett különösen fontos az az Istennek szentelt idő, mikor nem mi adunk,

teszünk, beszélünk, aggódunk, hanem „leülhetünk Jézus lábához”, mint Mária, hogy a legfontosabbat kaphassuk! **KÖSZÖNÖM!**

Így feltöltődve könnyebb egymás terhére hordozni – főleg a nyomorúság idején, amiből kicsiny gyülekezetünknek bőven kijutott az év vége felé. Hálát adok *Teleskes Judit*, *Jucinak*, hogy családjával Zürichből átjött St. Gallenbe és a novemberi istentiszteletünkön a gyerekkora megtartásában segített.

Istentiszteletek: Kirchgemeindehaus Stephanshorn-str. 25, St. Gallen

- **Jan. 20**, vasárnap 14:30-kor **évi rendes közgyűlés** 16:00 úrvacsorás istentisztelet, Hieble Erika
- **Feb. 17**, vasárnap 10:00, ifjúsági csendesnap, 16:00 istentisztelet, Hieble Erika.
- **Márc. 17**, vasárnap 16:00, Eggersriet, Hieble Erika és Szücsi László
- **Ápr. 28**, vasárnap 16:00, Hieble Erika
- **Máj. 26**, vasárnap 16:00, Hieble Erika
- **Júni. 29**, szombat 14:00, Hieble Erika

Zürich (Michna Krisztina)

„Énekeljétek új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak te egész föld!” (96. zsoltár) Ezzel a bibliai igeverssel és lelkészünk, *Michna Krisztina* hozzáfűzött magyarázatával indultunk útnak az új tanévben.

A Grossmünster kápolnájában, **szeptember 9-én**, zenés istentiszteleten több, mint 100-an ünnepelhettünk együtt. A jonai Gospel-kórus látogatott el hozzánk, akik pár hónappal magyarországi koncertkörútjuk után örömmel szolgáltak a svájci magyar protestáns gyülekezetben. *Casey Jason Crosby*-nak, a kórus vezetőjének, majd további három kórustagnak a bizonságtétele tette az énekszövegeket még kézzelfoghatóbbá. Megérintette a lelkünket a szívből szóló muzsika, feledhetetlen élménnyel gazdagodtak kicsinyek és nagyok egyaránt. *Cyril Schmitt Martinez*, a jonai gyülekezet lelkésze is köszöntött minket, újra felidézve a budapesti és debreceni kirándulás eseményeit, s a megtapasztalt magyar vendégszeretetet. Kávé, tea és szendvicsek mellett még sokáig beszélgettünk, kifejezve reményiségünket az iránt, hogy a jövőben ismét vendégül láthatjuk majd a kórust.

Szeptember 23-án, úrvacsorás istentiszteleten adhattunk hálát az új kenyérért és az új borért. Gyermekünk a nekik szóló alkalmon ebben a tanévben különféle keresztyén értékekről hallhatnak, bibliai történetek alapján, *Orosz-Várkonyi Réka*, *Tarlós Dia*, *Kovács-Teleskes Judit* vezetésével. Külön örömeink, hogy idén *Ferkó Zoltán*, Kőrösi Csoma Sándor ösztöndíjas testvérünk is bekapcsolódik ebbe a munkába.

Októberben megtartottuk ökumenikus istentiszteletünket, melyen *Varga Péter* plébános úr vezette a liturgiát,

s *Michna Krisztina* lelkész nő hirdette az igét. Az alkalmat követő ünnepi megemlékezésen is sokan együtt maradtunk.

November 9-10-én, különleges alkalmon vehetett részt 13 édesanya. Michna Krisztina lelkész nő vezetésével St. Niklausenben töltöttünk el másfél napot, ahol „leülve az Úr lábához” beszélgettünk, énekeltünk, imádkoztunk, s megismerkedhettünk a bibliodráma gyakorlatával is. Mély, szívvel-lelket megérintő beszélgetések, egy vidám este és egy rendhagyó úrvacsorás istentisztelet után megújulva és feltöltekezve tértünk vissza a hétköznapi életünkbe. Nagy örömünk, hogy a zürichiekhez St. Gallenből, Bernből és Badenből is csatlakoztak. Amennyiben ez az alkalom a jövőben rendszeressé válik, szívesen látunk valamennyi magyar gyülekezetből érdeklődőket. *Tuzok-Sziráczki Imola* háttér munkájával segítette az alkalom lebonyolítását, lelkesen szervezte a szállást, s gyűjtötte össze az étkezésekkel kapcsolatos igényeket. Testünk-lelkünk csodás táplálékhoz jutott tehát, Istennek legyen érte hála!

November 11-i istentiszteletünkön ismét a Helferei termet töltöttük meg, s bizony újra meg kellett állapítanunk, hogy szívesen váltunk januártól, s tartjuk alkalmainkat a kápolnában, mert bizony már a nagytermet is kinőttük.

Egészen apró tagjainknak kialakítottunk egy sarkot, ahol egy szőnyegen játszhatnak, amíg a nagyobbak a gyermekistentiszteleten elhangzottakra figyelnek. Ezt igen fontosnak találtuk, hiszen több kisbaba is született mostanában, kiknek kicsiny életéért különösen hálásak vagyunk, s örülünk, ha ők is otthonra lelnének közösségünkben.

Biblióráinkon ebben a tanévben az Apostoli hitvallással foglalkozunk a Helfereiben, ökumenikus közösségben, Usterben pedig továbbra is nagy szeretettel fogad mindenkit a Tarlós család a házi körre: bibliaolvasásra, beszélgetésre, közös imádságra.

Az édesanyák biblióráját ebben a félévben is egy-egy család otthonában tartjuk, sorra megismerkedve mindnyájunk lakóhelyével, s életének egy-egy szeletével.

Decemberben, adventi istentiszteletünkre várjuk a családokat, különleges gyertyagyújtásra egy szép történettel, amely arról szól, hogyan is ajándékozhatjuk meg a születésnapost Karácsonykor. Így készülünk együtt az ünnepre, amikor *Oláh Edina* lelkész nő hozza majd közel hozzánk a karácsonyi üzenetet, együttlétünket úrvacsorával és szeretetvendégséggel megkoronázva.

Valamennyi alkalommal hálás szívvel tapasztaljuk elnökünk, presbitereink és tagjaink áldozatvállalását, szorgos

segítségét az istentiszteletek és szeretetvendégségek előkészítésével és a gyülekezeti feladatokkal, szervezésekkel kapcsolatban. Mindenkinek szívből köszönjük a közösségért végzett odaadó szolgálatát! Isten áldása és békesége kísérjen minket továbbra is, hogy még sokáig szívesen és vidáman készüljünk a találkozásokra!

Istentiszteletek: Helferei Grossmünster; Kirchgasse 13, Zürich. Az istentisztelettel párhuzamosan gyerekfoglalkozást is tartunk.

- **Jan. 13.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina
- **Jan. 27.** vasárnap 10:00, a *Grossmünster nagytemplomában*. Közös istentisztelet a Grossmünster, a valdens gyülekezettel, Oláh Edina
- **Feb. 10.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina
- **Feb. 24.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina
- **Márc. 10.** vasárnap 14.30, Grossmünster nagytemplom. **Ökumenikus** istentisztelet a katolikus gyülekezettel, prédikál *Varga Péter* plébános, a liturgiát Michna Krisztina lelkész végzi. Istentisztelet után ünnepi műsorral emlékezünk 1848 március 15.-re.
- **Márc. 24.** vasárnap 10:00, Grossmünster nagytemplom. Nemzetközi Zwingli-ünnep
- **Ápr. 7.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina, utána gyülekezeti évi rendes **közgyűlés**
- **Ápr. 21.** vasárnap 16:00, Helferei, **húsvéti** istentisztelet úrvacsorával, Michna Krisztina
- **Máj. 12.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina
- **Máj. 18-19.** Gyülekezeti találkozó Männedorf
- **Máj. 26.** vasárnap 16:00, Helferei, Michna Krisztina
- **Júni. 9.** vasárnap 16:00, Helferei, **Pünkösdi** istentisztelet úrvacsorával Michna Krisztina

Bibliórák: Helferei Grossmünster, Kirchgasse 13, szerda este 19.00 órai kezdettel, vezeti Michna Krisztina

- **Jan. 8; Feb. 5; Márc. 5; Ápr. 2; Máj. 22; Júni. 26**

Házi bibliórák fiatal édesanyáknak

szerdán délelőtt 9.00 - 11.00, vezeti Michna Krisztina

- **Jan. 9; Febr. 6; Márc. 13; Ápr. 3; Máj. 8; Júni. 12**

<i>Új levél</i>	<i>Fontosabb címeink</i>			
<p>A Svájci Magyar nyelvű Protestáns Gyülekezetek értesítője</p> <p>Megjelenik évente kétszer</p> <p>ISSN-Szám: 2504-0561</p> <p>A szerkesztőbizottság tagjai:</p> <p>Deák Péter, Hieble Erika, Meszlényi Ria, Sahin-Klarer Emőke</p> <p>Honlap: www.protestans.ch</p>	<p>Gyülekezeti elnökök:</p> <p>Baden: Jenei András</p> <p>Basel: Dr. Dudás Levente</p> <p>Bern: Jónás Albert</p> <p>Zürich: Deák Péter</p> <p>St. Gallen: Gombos József</p> <p>Luzern: Szilágyi Szabolcs</p>	<p>cím:</p> <p>Dorfstrasse 1d; 5512, Wohlenschwil</p> <p>Pilgerstrasse 2; 4055 Basel</p> <p>Tieracker 15; 3065 Bolligen</p> <p>Bellerivestr. 59; 8008 Zürich</p> <p>Tödistrasse 35; 9435, Heerbrugg</p> <p>Rosengartenstr.61; 6280, Hochdorf</p>	<p>telefon:</p> <p>055 535 39 62</p> <p>061 261 94 46</p> <p>031 301 32 46</p> <p>044 383 85 37</p> <p>076 491 95 66</p> <p>079 820 71 50</p>	<p>e-mail:</p> <p>jeneiandras@gmx.net</p> <p>levente@dudas.li</p> <p>albertjonas@gmx.net</p> <p>peterdeaak@gmail.com</p> <p>go_jozsef@yahoo.co.uk</p> <p>szabi.szilagyi@ymail.com</p>